

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 116.688 van 5 maart 2003  
in de zaak A. 106.516/VII-23.997**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat M. MANDELBLAT,  
                  kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,  
                  A. Reyerslaan 41, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Binnenlandse Zaken

---

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 27 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 maart 2001 waarbij het verzoek tot herziening onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 mei 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing en het verzoekschrift waarbij voorlopige maatregelen worden gevorderd;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DELGOUFFRE, die, loco advocaat M. MANDELBLAT, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 14 september 1999 en verklaarde zich op 15 september 1999 vluchteling.

1.2. Op 14 april 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 31 juli 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing van de minister.

1.4. De verzoekende partij huwde op 26 augustus 2000 met de Belgische onderdaan A. D. W. te A..

1.5. Op 27 september 2000 diende de verzoekende partij een aanvraag tot vestiging in.

1.6. Op 16 oktober 2000 werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht, omdat zij in het Rijk verbleef zonder geldig visum. Er werd eveneens een “attest van afnemings” opgemaakt.

1.7. De verzoekende partij diende op 23 oktober 2000 een verzoek tot herziening in tegen de beslissing van 16 oktober 2000.

1.8. Op 28 mei 2001 deelde de minister van Binnenlandse Zaken aan de verzoekende partij mee dat haar verzoek tot herziening niet ontvankelijk was. Deze beslissing is letterlijk als volgt gemotiveerd:

"Hierbij deel ik u mee dat het verzoek tot herziening voor betrokkene, dat werd ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) onontvankelijk is.

Artikel 44 van de wet van 15 december 1980 bepaalt:

'Kunnen aanleiding geven tot een verzoek tot herziening voorzien in artikel 64:

1° elke weigering van afgifte van een verblijfsvergunning aan een EG-vreemdeling aan wie, overeenkomstig artikel 42, een recht op verblijf wordt verleend, alsmede iedere beslissing tot verwijdering van het grondgebied voor de afgifte van een dergelijke vergunning'.

Maar, krachtens de artikelen 42 van de wet van 15 december 1980, 49, §1, lid 1 en 61, §1 van het K.B. van 8 oktober 1981, zoals gewijzigd bij K.B. van 12 juni 1998, wordt de erkenning van het recht op verblijf van de niet EU-familieleden van een Belgische of van een EU-onderdaan afhankelijk gesteld van het voorafgaandelijk vervullen van de binnenkomstdocumenten, te weten een geldig paspoort of... (voorzien van een geldig visum).

Bijgevolg staat er geen verzoek tot herziening open tegen de beslissing tot het niet in aanmerking nemen van de vestigingsaanvraag van de vreemdeling die, aangezien hij de vereiste binnenkomstdocumenten niet kan voorleggen, zijn recht op verblijf niet wettig kan invoeren en hem het bevel geeft om het grondgebied te verlaten."

Dit is de bestreden beslissing;

**Betreffende de toepassing van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;**

2. Overwegende dat de verzoekende partij de schending inroept van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van de artikelen 48 tot 58 van het verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, van de richtlijnen 64/221/EEG en 68/360/EEG, van de artikelen 40 tot 47 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 41, § 1 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (koninklijk besluit van 18 juli 1966);

Overwegende dat in het op 27 juni 2001 ingediende verzoekschrift uiteraard geen gewag kon worden gemaakt van het arrest van het Hof van Justitie van de

Europese Gemeenschap van 25 juli 2002 (C-459/99); dat het verwondering wekt dat in het auditorsverslag, dat gedateerd is op 29 oktober 2002 niet wordt ingegaan op de Europeesrechtelijke aspecten van de zaak, en meer bepaald op de gevolgen in de huidige zaak van de interpretatie die voornoemd arrest aan de desbetreffende regels heeft gegeven; dat in de omzendbrief van 21 oktober 2002 van de minister van Binnenlandse Zaken betreffende de aanvraag tot verblijf of vestiging in het Koninkrijk ingediend op basis van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door de familieleden van een onderdaan van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of van een Belg, die niet in het bezit zijn van de vereiste documenten om het Belgisch grondgebied te mogen betreden het volgende geschreven werd:

“In zijn arrest van 25 juli 2002 heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een bindende interpretatie gegeven van de bovenvermelde communautaire bepalingen, die in het licht van het evenredigheidsbeginsel gelezen werden. Dezelfde interpretatie dient bijgevolg gegeven te worden aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die deze communautaire bepalingen naar Belgisch recht omgezet hebben.

Het Hof van Justitie heeft aangegeven dat de betrokken communautaire bepalingen als volgt moeten geïnterpreteerd worden:

een lidstaat mag een onderdaan van een derde land die gehuwd is met een onderdaan van een lidstaat, en die zonder geldige identiteitskaart of geldig paspoort; of in voorkomend geval zonder visum, zijn grondgebied tracht binnen te komen, niet aan de grens teruggedrijven wanneer deze echtgenoot het bewijs kan leveren van zijn identiteit en huwelijksband, en uit niets blijkt dat hij een gevaar is voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid;

een lidstaat kan noch een verblijfsvergunning weigeren aan een onderdaan van een derde land die het bewijs kan leveren van zijn identiteit en van zijn huwelijk met een onderdaan van een lidstaat, noch ten opzichte van hem een verwijderingsmaatregel nemen, op de enkele grond dat hij het grondgebied van de betrokken lidstaat onregelmatig is binnengekomen;

een lidstaat kan noch een verblijfsvergunning weigeren aan een onderdaan van een derde land die gehuwd is met de onderdaan van een lidstaat en het grondgebied van deze lidstaat regelmatig is binnengekomen, noch ten opzichte van hem een verwijderingsmaatregel nemen, op de enkele grond dat zijn visum verlopen is vóór de aanvraag van de verblijfsvergunning.

Het Hof heeft eveneens geantwoord dat de buitenlandse echtgenoot van een onderdaan van een lidstaat het recht heeft om een besluit tot weigering van afgifte van een eerste verblijfsvergunning of een besluit tot verwijdering van het grondgebied vóór de afgifte van een dergelijk document voor te leggen aan de bevoegde adviserende instantie (in België gaat het om het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen dat wordt gegeven in het kader van het verzoek tot herziening), ook wanneer de echtgenoot niet over een identiteitsdocument beschikt dan wel wanneer hij visumplichtig is maar zonder visum het grondgebied van de lidstaat is binnengekomen of er is gebleven na het verlopen van zijn visum.

Het doel van deze omzendbrief is aan te geven op welke manier sommige wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot een welbepaalde categorie van familieleden van een onderdaan van een lidstaat van de E.E.R. of van een Belgische onderdaan, die niet de nationaliteit van een lidstaat van de E.E.R. bezitten en die een aanvraag tot verblijf of tot vestiging indienen, moeten geïnterpreteerd worden, dit in het

licht van het evenredigheidsbeginsel, door het Hof van Justitie toegepast in het betrokken arrest.

Niettegenstaande dat het arrest van het Hof van Justitie enkel de echtgenoot van een onderdaan van een lidstaat van de E.E.R. betreft, is de interpretatie van het Hof van Justitie ook van toepassing op de andere familieleden, bedoeld in artikel 40 van de wet van 15 december 1980, evenals op de in artikel 40, § 6 van dezelfde wet bedoelde familieleden van een Belg.”.

Overwegende dat het dan ook niet zo voor de hand liggend is dat de regeling van de artikelen 40 t.e.m. 47 en 54 van de Vreemdelingenwet niet in het licht van voormelde beginselen opnieuw zou moeten worden bekeken; dat het wenselijk is dat de beide partijen en de auditeur hierover in de geëigende procedurestukken hun standpunt te kennen geven;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat bezwaarlijk op een ernstige manier kan worden voorgehouden dat “de zaak slechts korte debatten vereist” in de zin van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit van 9 juli 2000; dat het past dat de zaak behandeld wordt overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van voornoemd koninklijk besluit;

#### **Betreffende de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging**

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST in toepassing van artikel 7, § 2 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat hierboven werd uiteengezet dat in de huidige stand van de rechtspleging niet zonder meer kan worden geoordeeld dat het door de verzoekende partij ingeroepen middel, meer bepaald waar het de schending inroept van bepalingen van het Europees gemeenschapsrecht, op het eerste gezicht niet gegrond zou zijn; dat het middel bijgevolg ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij uiteenzet dat haar verwijdering van het grondgebied de ontwrichting van haar huwelijksleven tot gevolg zal hebben en bijgevolg een ernstig moreel en psychologisch nadeel zal veroorzaken; dat die uiteenzetting, mede omwille van het gebrek aan betwisting vanwege de verwerende partij, overtuigt;

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 maart 2001 waarbij het verzoek tot herziening onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 mei 2001;

### **Artikel 2.**

Het beroep tot nietigverklaring zal worden behandeld overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

### **Artikel 3**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf maart tweeduizend en drie, door

|       |              |                       |
|-------|--------------|-----------------------|
| de H. | E. BREWAEYS, | wnd. kamervoorzitter, |
|       |              | staatsraad,           |
| Mevr. | C. PETERS,   | toegevoegd griffier.  |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**C. PETERS.**

**E. BREWAEYS.**